

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ความคิด เรื่องจิตในพระอุตสาหกรรมปีภูก

นางสมฤทธิ์ ชนวิทยาพล

ศูนย์วิทยบริพัทัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต^๑
ภาควิชาปรัชญา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๘

ISBN 974-564-531-1

010689

i 17693251

An Analytical Study of the Concept of Mind (Citta)
in Suttanta Pitaka

Mrs. Somtawil Dhanawitayapon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Philosophy

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

หัวขอวิทยานิพนธ์

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ความคิดเรื่องจิตในพระสูตรนั้นเป็นภัย

โดย

นางสมศิริ ธนาวิทยาพล

ภาควิชา

ปรัชญา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ณ วงศ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญามหาบัณฑิต

..... คณะกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... กรรมการ ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ วิจิตร เกิดวิสิษฐ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ณ วงศ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ปรีชา ช้างชัยณรงค์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทุม ชังญูโรศิริ)

ลักษณะของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ความคิด เรื่องจิตในพระสูตตันตปีฎก

ชื่อผู้สืบท

นางสมศรี ธนาวิทยาพล

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ณ รังษี

ภาควิชา

ปรัชญา

ปีการศึกษา

๒๕๕๗

บทสรุปย่อ

งานวิจัย เรื่องมีมุ่งศึกษา เชิงวิเคราะห์ความคิด เรื่องจิตในพระสูตตันตปีฎก ทั้งนี้เพื่อให้ได้ความรู้และความเข้าใจที่ชัดเจนว่า คำว่า จิต และคำอื่น ๆ ที่ใช้ในความหมายเกี่ยวกับจิต เช่น มโน มนินทร์ มนายนะ วิญญาณ ฯลฯ มีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร นอกจากนั้นในพระสูตตันตปีฎกมีการกล่าว เกี่ยวกับสังคมและประเททของจิต ไว้อย่างไรบ้าง และคำสอนเกี่ยวกับจิตที่ปรากฏอยู่ในพระสูตตันตปีฎกับคำสอนเรื่องเดียวกันในพระอภิธรรมปีฎกเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ในสาระสำคัญอย่างไรบ้างหรือไม่

เนื่องจากคำสอนที่เกี่ยวกับจิตในพระสูตตันตปีฎกมีอยู่มากมาย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเลือกข้อมูลเฉพาะที่เห็นว่าเป็นหลักสำคัญรวมไว้จำนวนหนึ่งสำหรับเลือกใช้ประกอบการวิเคราะห์ความคิด เรื่องจิตตามที่ได้ตั้งประเด็นไว้

เมื่อได้คำ เนินการวิจัยไปจนตลอดแล้วก็พบว่าในพระสูตตันตปีฎกมีการพูดถึงจิตโดยใช้คำที่ต่างกันหลายคำ คือ เรียกสภาวะธรรมอย่างหนึ่งว่า จิต เมื่อพิจารณา สภาวะธรรมนั้นจากแง่ที่เป็นธรรมชาติคิด คือรู้ อารมณ์ และ เป็นธรรมชาติที่วิจิตร เรียกว่า มนโน เมื่อพิจารณาสภาวะธรรมนั้นในแง่ที่เป็นธรรมชาติน้อมไปทางอารมณ์ เรียกว่า มนินทร์ เมื่อพิจารณาสภาวะธรรมนั้นในแง่ที่เป็นใหญ่ในการรู้ธรรมารมณ์ เรียกว่า มนายนะ เมื่อพิจารณาจากแง่ที่เป็นเครื่องต่อห้องอายุตนะภายในที่ต่อ กับ อายุตนะ

ภายนอกศีลธรรมารมณ์ เรียกว่าทัย เมื่อพิจารณาจากแต่ที่เก็บอารมณ์ไว้ภายใน
เรียกว่า ปัณฑะ เมื่อพิจารณาจากแต่ที่เป็นธรรมชาติผ่องใส่ เรียกว่า วิญญาณ เมื่อ
พิจารณาจากแต่ที่เป็นธรรมชาติรู้แจ้งอารมณ์

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีชื่อเรียกด้วยกัน และมีความหมายเฉพาะต่างกัน แต่
โดยสาระสำคัญก็คือสภาวะธรรมอย่างเดียวคือ จิต นั่นเอง เหมือนกับบุคคลคนเดียวที่
มีฐานะเป็นฟ้าเป็นน้อง เป็นลุง เป็นอา เป็นพ่อ เป็นลูก ฯลฯ ตามฐานะที่เรามอง
เข้าโดยลัมพันธ์กับคนอื่นที่เกี่ยวข้องกับเขามีนิสัยนั้น

พระสูตรดันดปีฎกได้พูดถึงการทำงานของจิตในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ก็คือ
สืบท่องกันไปตลอดเวลา จิตดวงหนึ่งเกิดขึ้น ตั้งอยู่ชั่วขณะแล้วดับไป และจิตดวงใหม่ก็
เกิดขึ้นตั้งอยู่และดับไปในทันท่วงเดียว ก็ยังคงเป็นเหตุปัจจัยแห่งการเกิด
ขึ้นของจิตดวงใหม่ กระบวนการทำงานของจิตจะดำเนินอยู่อย่างนี้เรื่อยไปทั้งเวลา
หลับและเวลาตื่น

ตามนัยแห่งคำสอนเกี่ยวกับจิตในพระสูตรดันดปีฎกได้แบ่งจิตออกเป็นระดับ
หรือภูมิ ๔ ภูมิ คือ ความวารบรรภูมิ รูปวารบรรภูมิ อรุปวารบรรภูมิ และโลภุตบรรภูมิ
แต่ละภูมิแบ่งย่อยตามลักษณะดี (กุศล) ไม่ดี (อกุศล) และเป็นกลาง ๆ ไม่ดีไม่ดี
(อพยาகฤต) ซึ่งเรียกว่าแบ่งตามชาติศักดิ์ของการเกิดขึ้นท่าน้ำที่ความลักษณะนั้น ๆ
ความวารบรรภูมิแบ่งเป็น ๓ คือ กุศลจิต อกุศลจิต และอพยาகฤตจิต รูปวารบรรภูมิ
อรุปวารบรรภูมิ และ โลภุตบรรภูมิ แบ่งเป็น ๒ คือ กุศลจิต และอพยาகฤตจิต

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบคำสอนเกี่ยวกับจิตในพระสูตรดันดปีฎกกับพระ-
อภิธรรมปีฎกก็พบว่าหลักใหญ่ ๆ หรือลักษณะทั่วไป ความหมาย ลักษณะและประ เทหของ
จิตตามที่ปรากฏในสัมภาร์ทั้งสองมีนัยและเนื้อหาตรงกัน คงดีกันในรายละเอียด-
ปลีกย่อยคือ คำสอนเรื่องจิตในพระสูตรดันดปีฎกมีรายละเอียดปลีกย่อยน้อย แต่ใน
พระอภิธรรมปีฎกมีรายละเอียดปลีกย่อยมาก ทั้งนี้เนื่องจากคำสอนในพระสูตรดันดปีฎก
พระพุทธเจ้าทรงแสดงเรื่องจิตพอให้ผู้ฟังได้ความเข้าใจพื้นฐานที่น้ำไปสู่การปฏิบัติเพื่อ
เข้าถึงความหลุดพ้นจากทุกข์ แต่ในพระอภิธรรมปีฎกมุ่งแสดงปรัมพัตธรรมเพื่อความ-
เข้าใจเรื่องจิตและธรรมชาติของจิตอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทุกประการ

Thesis Title An Analytical Study of the Concept of
 Mind (Citta) in Suttanta Pitaka

Name Mrs. Somtawil Dhanawitayapon

Thesis Advisor Assosiate Professor Sunthorn Na-Rangsi, Ph.D.

Department Philosophy

Academic Year 1984

ABSTRACT

This research is purported to study analytically the concept of mind (citta) in the Suttanta Pitaka. The study is fully carried out with a view to gain a correct knowledge and understanding of the meaning of the term "Citta" and others such as Mano, Manindriya, Manayatana, Vinnāna, etc. as appeared in the text. It is also to find out as to how the Suttanta Pitaka speaks about the nature and classification of mind and how this concept as appeared in the Suttanta Pitaka is similar to and different from the same in the Abhidhamma Pitaka.

As the teachings concerning the mind are so abundant in the Suttanta Pitaka the researcher has purposely collected a necessary number of them with a view to use them as the research data.

When the resechrch has been fully carried out it is found that the Suttanta Pitaka speaks of the mind by using different terms to connote different meanings as required by different purposes. One and the same thing is called Citta

when it connotes the meaning of realization of its objects (arammana) or of sophisticated differentiation; it is called Mano as it always inclines to lean on its objects; it is called Manindriya as it is supreme in realizing the mental objects; it is called Manayatana as it is the inner connecter connecting with the mental objects; it is called Hadaya as it collects all its objects in itself; it is called Pandara as it is of the luminous nature; and it is called Vinnāna as its nature is to realize its objects.

However, although this natural phenomenon is called differently according to its different functions, it is by its very essence always one and the same thing, i.e. Citta. It is like, to use analogy, one and the same man called differently as brother, uncle, father, son, etc. according to the denominations applied to him in relation to his relatives.

According to the Suttanta Pitaka the consciousness or Citta is in its functioning process of the nature of rising up and sinking down repeatedly every moment. One consciousness rises up, remains in its course for a moment and then sinks down into its unconscious stream (bhavanga). Having been caused by the preceding one the newly successive consciousness comes into being in the same pattern. The functioning process of the Citta of a person continues in this way in both his sleeping and waking states.

The Suttanta Pitaka classifies Citta into four levels or Bhūmis, namely, Kamāvacara-bhūmi, Rūpāvacara-bhūmi, Arūpāvacara-bhūmi and Lokuttara-bhūmi. Each of these four Bhūmis is further sub-divided according to its meritorious (kusala), demeritorious (akusala) and neutral (abyākata) nature which is called "Jati". The Kamāvacara-bhūmi Citta is classified into three kinds, viz., Kusalacitta, Akusalacitta and Abyākatacitta. The Citta of the Rūpāvacara-bhūmi, Arūpāvacara-bhūmi and Lokuttara-bhūmi is classified into two categories, viz., Kusalacitta and Abyākatacitta.

When a comparative study has been made between the concept of Citta in the Suttanta Pitaka and the Abhidhamma Pitaka it is found that both Pitakas agree in general and differ in the particular details. The Suttanta Pitaka gives lesser details than the Abhidhamma Pitaka. This is due to the difference of purpose: in the Suttanta Pitaka the Buddha preaches the concept of Citta as the general basis for the understanding of Dhamma leading to the further practice for the end of suffering while the Abhidhamma Pitaka aims mainly at preaching the ultimate truth (paramattha-dhamma) for the complete understanding of Citta with all its composite details.

กิติกรรมประการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะ เมตตาจิตของท่านทั้งหลายคือ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร พ รังษี เป็นปฐมอาจารย์ที่ให้ความรู้เกี่ยว
กับพระสูตรตนตป្វกและพระอภิธรรมป្វกอันเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่องานวิจัย ทั้งได้รุณ
รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พร้อมกับให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ตรวจและ
แก้ไขเนื้อหาของเรื่องที่บกพร่อง ด้วยความเอาใจใส่อย่างตั้งใจทั้งงานวิจัยเสร็จ
เรียบร้อยทุกประการ

รองศาสตราจารย์วิจิตร เกิดวิสิษฐ์ ได้ให้กำลังใจและกรุณาแนะนำในเรื่อง
ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

คณาจารย์ในภาควิชาปรัชญา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รุณให้ความรู้เกี่ยว
กับปรัชญาอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

พระอาจารย์ชันต์ อนาวิโล อาจารย์บุญมี เมธางูร อาจารย์บุญชัย ศุภศิริพงษ์ชัย
ศาสตราจารย์ ดร.ระวี ภาวีໄລ ศาสตราจารย์นายแพทย์เชวง เดชะไอกศัย และบรรดา^๔
อาจารย์ที่ไม่อาจกล่าวนามได้ทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้รับความรู้จากการแสดงธรรมหรือได้ศึกษา^๕
ตำราของท่าน อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย

แพทย์ภูริษฐ์จันทร์ เกษม อ้างแก้วและรองศาสตราจารย์แพทย์หญิงพิงใจ งามอุ่น
ได้รุณมาดูแล เอาใจใส่สุขภาพตลอดเวลา

คุณวิสัย จิตรักษ์และคุณรันเพ็ญ ขาวสะอาด ช่วยพิมพ์งานวิจัย
คุณรุจิกร ธนาวิทยาพล ช่วยพิสูจน์อักษร^๖
ภูมิและเพื่อนที่ให้กำลังใจ

อาจารย์วิมิจ ธนาวิทยาพล ได้รุณให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวก
สนับสนุน ให้กำลังใจและให้ทุนอุดหนุนทั้งหมดในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ขอขอบใจและรำลึกถึงพระคุณของท่าน

สารบัญ

หน้า

บทศัพท์อักษรไทย	๕
บทศัพท์อักษรยังกฤษ	๘
กิติกรรมประการ	๙
คำชี้แจง	๙
บทที่	
๑ บทนำ	๑
๒ ข้อมูล เกี่ยวกับคำสอนเรื่องจิตในพระสูตรตันตปีฎิก	๙
ข้อมูล เกี่ยวกับคำสอนเรื่องจิตในพิชณิการ	๕
ข้อมูล เกี่ยวกับคำสอนเรื่องจิตในมัชณิม尼การ	๑๔
ข้อมูล เกี่ยวกับคำสอนเรื่องจิตในสังยุตพินิการ	๓๐
ข้อมูล เกี่ยวกับคำสอนเรื่องจิตในยังคุตตรนิการ	๓๗
ข้อมูล เกี่ยวกับคำสอนเรื่องจิตในชุททกนิการ	๔๔
๓ ความหมายของคำว่าจิต มโน วิญญาณ ฯลฯ ตามที่ปรากฏใน พระสูตรตันตปีฎิก	๖๖
ความหมายของคำว่าจิต	๖๘
ลักษณะของจิต	๘๐
ประเภทของจิต	๙๗
๔ เปรียบเทียบความหมายของจิตตามที่ปรากฏในพระสูตรตันตปีฎิกกับที่ ปรากฏในพระอภิธรรมปีฎิก	๑๓๔
เปรียบเทียบความหมายของคำว่าจิต	๑๓๔
เปรียบเทียบลักษณะการทำงานของจิต	๑๓๖
เปรียบเทียบประเภทของจิต	๑๔๕

หน้า

บทที่

๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๑๔๙
บรรณานุกรม	๑๕๐
ประวัติผู้เขียน	๑๕๗

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

คำชี้แจง

การใช้อักษรย่อและหมายเลขอ้างอิงฉบับนี้

การใช้อักษรย่อ

ก. ส.	: ศึกษานิกราย สีลชันธารรค
ก. มฯ.	: ศึกษานิกราย มหาธรรม
ก.ป.ส.	: ศึกษานิกราย ปฏิกริยาธรรม
ม. ม.	: มชณิมณิกาย มูลปัณณาสก
ม. อ.	: มชณิมณิกาย อุปราชปัณณาสก
สง. ส.	: สังฆตศนิกราย ศาคถามธรรม
สง. ม.	: สังฆตศนิกราย มีทานธรรม
สง. ข.	: สังฆตศนิกราย ขันธรรมธรรม
สง. สพ.	: สังฆตศนิกราย สมายตธรรม
สง. ม.	: สังฆตศนิกราย มหาธรรมธรรม
หง. เอกก.	: หังคุตตโนนิกราย เอกกนิบາດ
หง. ติก.	: หังคุตตโนนิกราย ติกนิบາດ
หง. ชักก.	: หังคุตตโนนิกราย ชักกนิบາດ
หง. สตอก.	: หังคุตตโนนิกราย สตอกนิบາດ
หง. นวก.	: หังคุตตโนนิกราย นวกนิบາດ
หง. ทลก.	: หังคุตตโนนิกราย ทลกนิบາດ
ข. ธ.	: ขุททกโนนิกราย ธรรมบท
ข. อ.	: ขุททกโนนิกราย อุทาณ
ข. อิต.	: ขุททกโนนิกราย อิติวุตตอก
ข. เกร.	: ขุททกโนนิกราย เกรคถา
ข. เกรี.	: ขุททกโนนิกราย เกรีคถา
ข. ชา.	: ขุททกโนนิกราย ชาดก

ข. มหา.	:	ขุทທກນິກາຍ ມහານິຖເທສ
ข. ງພ.	:	ขุทທກນິກາຍ ຖູພົນທ ແທສ
ข. ປິ.	:	ขุทທກນິກາຍ ປິສິມວິທາມຮຣຄ
ข. อປ.	:	ขุทທກນິກາຍ ອປາຖານ
ອກີ. ສງ.	:	ອກີໂຮຣມປຶ້ງກ ຜຣມສັງຄົມປກຣມ
ອກີ. ວ.	:	ອກີໂຮຣມປຶ້ງກ ວິກັງຄປກຣມ
ອກີ.ຍມກ.	:	ອກີໂຮຣມປຶ້ງກ ຍມກປກຣມ

การใช้หมายเลขอ

เลขหมายในพระไตรปิฎก

เล่ม/ข้อ/หน้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย